

at Henna Plus indeholder alkylfenoethoxylat, som har en hormonlignende virkning. De forbrugere, der ikke ønsker en sådan påvirkning, får altså mulighed for via Grøn Informations rådgivning at undgå visse produkter, som har en uønsket virkning.

For det sjette synes jeg, vi skal se på, hvordan vi i højere grad får producenterne på banen. Kunne man forestille sig, at man lavede et tvunget forsikringsprincip, som sikrede, at ansvaret for eventuelle sundheds- og miljøskader ved produktion, anvendelse eller bortskaffelse af kemikalier påhviler dem, der producerer kemikalierne? Et sådant princip vil betyde, at det vil blive ganske dyrt om ikke umuligt at forsikre uvurderede kemikalier, simpelt hen fordi forsikringselskaberne vil kræve højere præmier for at forsikre disse stoffer. Det er en idé, men ikke et færdigt forslag fra Det Radikale Venstre, men jeg synes, vi må se på, hvordan vi også får finansieret denne klassificering.

For det syvende er klassificering og mærkning af kemiske stoffer totalt harmoniseret i EU. Det indebærer en stærkt begrænset handlefrihed for Danmark. Hverken de danske borgere eller borgerne i EU er blevet spurgt, om de ønskede at leve i et samfund, hvor der cirkulerede over 100.000 uundersøgte kemiske stoffer, men jeg tror roligt, at politikerne kan regne med, at hvis borgerne kendte til forholdene, ville de kræve et højere beskyttelsesniveau. Danmark bør søge alliancepartnere blandt de mest miljøprogressive EU-lande og fremme fælles EU-regler om et højere beskyttelsesniveau.

Lad mig slutte med at sige, at jeg er meget bange for, at kemikalieområdet er en tikkende bombe, som truer ikke bare den biologiske mangfoldighed, men også vore egne udfoldelses- og overlevelsesmuligheder. Og jeg er meget bange for, at vi skulle komme til det punkt, hvor vi krævede, at vi skulle have total, fuldstændig viden, før vi handlede, for hvis det på et tidspunkt bliver kravet fra et flertal i Folketinget, kan vi være fuldstændig sikre på, at vi kommer til at handle for sent. Jeg kan kun opfordre til, at så mange som muligt af Folketingets partier går aktivt ind i arbejdet for at få meget mere styr på kemien og kemikalierne.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil starte med at sige tak til SF for initiativet, og nu får vi både en forespørgsel og senere en redegørelse. Det er et vigtigt emne, men lige så vigtigt som emnet er, lige så vanskelig er dis-

kussionen, for vi må indrømme, at hvis vi ikke vil helt tilbage til skoven og jordhulerne, kan vi altså ikke undgå kemi og kemiske stoffer. Vi vil også have vores tøj vasket, og det skal helst være rent, og vi vil også helst i bad hver dag osv.

Timelønnen er blevet for høj til, at landmanden kan gå og hakke roer og gartneren kan gå og luge i sine grønsager. Alle går jo sikkert ind for et rent miljø og et godt miljø, og i den forbindelse vil jeg sige, at Fremskridtspartiet var det første parti, der nævnte ordet et godt miljø i sit partiprogram. Ikke engang Socialdemokratiet havde det i tankerne dengang.

Vores viden om, hvorfor det sker, er lille, men vi ved, det sker. Flere og flere får allergi over for hunde, over for katte, over for tøj osv. osv. Ingen ved, hvorfor vi får det. Flere og flere kan ikke få børn. Vi ved det, men vi ved ikke hvorfor. Der er altså ting, der peger på, vi skal være forsigtige.

Hvis vi skal tale lidt om os selv, for det kan vi jo godt, så har jeg været mekaniker, siden jeg var 17 år. Det er vel 30 år siden, jeg begyndte at arbejde med biler. Jeg er lidt en gris. I ved nok, når I er inde med jeres bil, så er der nogle mekanikere, der er altid beskidte, andre er det næsten aldrig. Jeg var af den type, der altid var beskidt, og jeg vaskede hænder i terpentint, benzin, cellulosefortynder, fordi det var effektivt, og der var faktisk ingen, der advarede og sagde, at det ikke var godt. Jeg må så i dag erkende, at jeg ikke engang kan tåle én dråbe olie på mine hænder, for så får jeg røde knopper helt op under armhulerne. Der er altså et eller andet, der har nedbrudt mit immunforsvar efter brug i 20-25 år.

Men heldigvis har vi jo fået større viden, og den mand, der i dag forpagter mit værksted, kunne ikke drømme om at vaske sit hoved og hænder i cellulosefortynder. Men det var rent faktisk det, vi gjorde dengang, inden Swarfega kom frem, og det hjalp trods alt.

Men dér, hvor jeg vil hen med det, er, at vi skal have en større viden, og den har vi selvfølgelig også fået de sidste 30 år. Vi ved bedre, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Og det, vi så skal gøre, er at lytte til de faresignaler, der kommer, og overholde de sikkerhedsregler, vi får. Og det uanset, om det er i en privat husholdning med vaske- og rengøringsmidler eller det er i industrien. Men jeg tror nok, at i de fleste industrivirksomheder har medarbejdere, ejere og ledere et godt fælles ansvar, fordi en virk-